DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI
Niederösterreich (Raum Wien), 1399
Seite 93r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

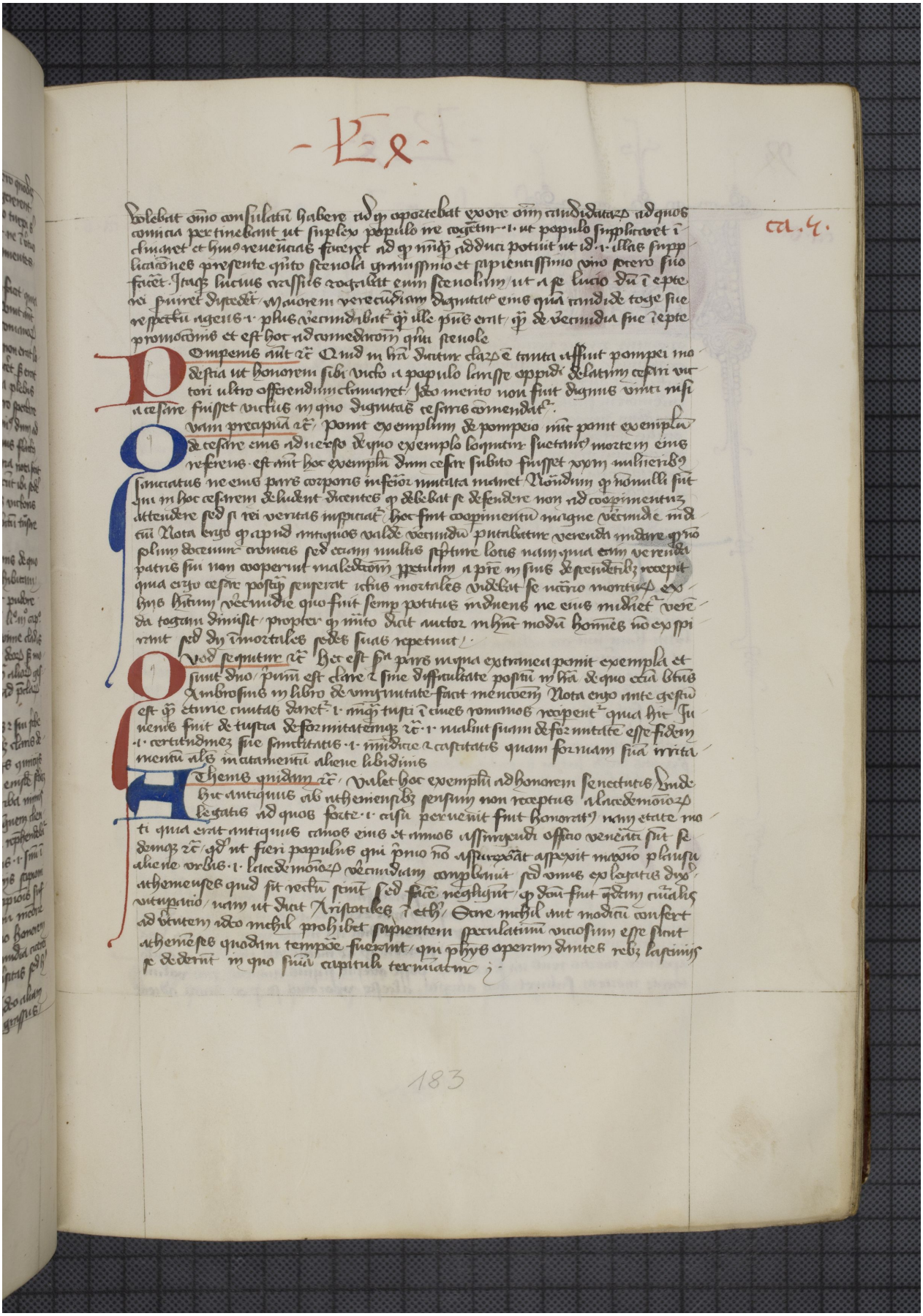

-Ex-

Volebat omo consulatu habere nd q oportebat exore omi candidatos ad quos omia pertinebant ut simplex populo me cogetur .i. ut populo simplicetur i dicuet et hmo reuenatas fuerit nd q mnq nddnt potuit ut id .i. illas simplicationes presente quito scenola gnussimo et sapientissimo omo porro sio fuerit. Itaq lucius crassus cogebatur eum scenolium ut a se lucio du i epte rei puret dispedit. Maorem verecudiam dignitate eius quia candide toge sue respectu ngens .i. plus verecundibat q ille pus erat. q & verecudia sue i epte promocomis et est hor ad comedrion qui scenole

Pompeius aut cc. Quid in hac datur clare tanta assunt pompei mo & sta ut honorem sibi vicio a populo semper oppidi & latum cesari victori ultro offerendum cumuret. sao merito non fuit dignus vinci nisi a cesare fuisset victus in quo dignitas cesaris commendat.

Vam precipua cc. Ponit exemplum de pompeio nec ponit exemplum de cesare eius ad ucesso & quo exemplo sequitur suetum mortem eius referens. est aut hoc exemplum dum cesar subito fuisset vom muliebris sanguinatus ne eius pars corporis inferior mutilata maneat. Nondum q nonulli sunt qui in hoc cesarem deludent dicentes q debebat se defendere non ad coprimentum attendere sed si rei veritas inspicat. hoc fuit coprimentum magne verecudie ad eum. Nota ergo q apud antiquos valde verecundo puteabatur verendi indare quo plus dicemus cornuas sed eram nullis septime locis nam quia eum verendi patris sui non coperunt maledictum perpetuum a pre in suis & genitibus recepit quia ergo cesar postq senserat ictus mortales videbat se ncro mortuos ex hiis hirum verecudie quo fuit semp potius indueus ne eius indiet vere da togam dimisit propter q mito dicit auctor in hunc modum homines no exspirant sed dy immortales sedes suas repetunt.

Quod sequitur cc. Hec est sa pars in qua extraneis ponit exemplum et sunt duo. primum est clare & sine difficultate positum in sta & quo ccu ibus Ambrosius in libro de vmitate fuit mencionem. Nota ergo ante gestum est q etiamc civitas dicet .i. mnq tuti i cives romanos recepent quia hic fuerunt fuit & tuta de formitate temq cc. .i. malunt suum & formitate esse fidem .i. certitudinem sic similitudis .i. imitare castitatis quam formam sua irritamentu als in alamentu alicne libidinis

Athenis quidam cc. Vulet hoc exemplum ad honorem senectutis. Inde hic antiquus ab athenienses persum non receptus a lacedemonios legatis ad quos facte .i. eisi peruenit fuit honoratus nam etate moti quia erat antiquus amos eius et animos assimgendi offico venerati sit se denq cc. qd ut fieri populus qui prio no assurgebat assexit maxio plausu alicne verbis .i. lacedemonios verecudiam complenit sed omes ex legatis duo athenienses quid sit rectu sunt sed fuit negligent q dum fuit gdem cuiusq vituperuio nam ut dicit Aristoteles i eth. Omne nihil aut modicu confert ad virtutem ideo nihil prohibet sapientem speculatium vnosum esse sunt athenienses quodam tempore fuerant qui phys aperum dentes rebus lasciuis se dederunt in quo suum capitula terminatur.

cc. 4.

183